

[Aksel Larsen.]

om dem, men vi skriver jo ikke mere paa vore Selvangivelser, end vi er nødt til — Formueopgørelsen viste ogsaa, at der var mange, der var tilbøjelige til at skrive for lidt —, saa jeg har i hvert Fald ingen Grund til at tro, at de paagældende Landbrugere har haft mindre i Indtægt, end Ligningsdirektoratet har beregnet. For Landarbejdernes Vedkommende er det ganske vist anderledes, ikke fordi de er mere ærlige end andre Mennesker, men fordi de bliver kontrolleret. Jeg har bedt om Oplysning om Landarbejdernes Indtægter. Det imponerer mig ikke saa meget, at man siger, at en Landarbejder tjener saa og saa meget ved at luge og udtynde og hakke og optage Roer pr. Tønde Land. Hvad har Manden haft at leve af Aaret igennem? Det har mere Betydning. Derfor har jeg bedt om at faa at vide, hvad den skattepligtige Indtægt er for Landarbejderne paa Lolland. Naturligvis var det umuligt med den korte Frist at skaffe fyldestgørende Oplysninger, men nogle har vi da faaet. Vi har faaet en Del vilkaarlig valgte Eksempler fra de to Kommuner paa Lolland, Gloslunde-Græshave Kommune og Horslunde-Nordlunde Kommune. Jeg vil ogsaa herom sige, at jeg fatter ikke, hvorfor denne Besvarelse ikke maatte blive trykt som Bilag til Betænkningen.

Der er nævnt i alt 18 Eksempler paa Landarbejdere og angivet, hvilken skattepligtig Indtægt de har. Det varierer fra 6 100 Kr. som det højeste til 600 Kr. som det laveste. I Gennemsnit vil det sige, at disse 18 Landarbejdere har 3 244 Kr. i Aarsindtægt. Vi ved jo, hvad Pengene er værd. Jeg tror, at enhver vil give mig Ret i, at dette er en mere end beskedent Aarsindtægt, saa der er ingen Grund til at forestille sig, at Landarbejderne faar for høj en Løn, og jeg tror, at dette rammer en Pæl igennem Paastandene om, at den høje Arbejds løn bevirker, at det ikke kan betale sig at dyrke Sukkerroer. Hvis det skulde være vanskeligt at faa Arbejds kraft til Roerne, hvad jeg stiller mig tvivlende overfor — de er jo ogsaa blevet udtyndet og hakket o. s. v. i tidligere Aar —, saa slap man jo nemmest ud over det ved at forhøje Lønnen til Landarbejderne, for efter disse Tal at dømme er den for lav. Man skal nemlig tage i Betragtning, at det ikke drejer sig om, hvad en Mand faar for en 8 Timers Arbejdsdag Aaret igennem — selv om saa var, var det for lidt —, men saadan er det jo ikke, det er Familieløn. Manden, Konen og Børnene arbejder i Roemarkerne fra Sol

staar op, til Sol gaar ned, i den Tid, der er noget at gøre i Roemarkerne, og derved tjener de naturligvis mere, end Manden eller Konen alene kunde gøre. Og trods dette er Gennemsnitsindtægten, saa vidt man kan dømme efter disse Oplysninger, for Roearbejdere paa Lolland 3 244 Kr. om Aaret. Det er den Slags Forhold, jeg mener man skulde have meget mere nøje undersøgt, end det har været gjort i dette Udvalg, men det er, saa vidt jeg ved, første Gang et Udvalg angaaende Sukkerordningen har bekymret sig om at undersøge den Slags. Men det viser, hvilket løst Grundlag — ja, undskyld jeg siger det —, hvilket letfærdigt Grundlag man lovgiver paa her.

Vi har haft Besøg af en Deputation fra Sukkerroedyrkerforeningens Overbestyrelse, som kom for at forklare, at hvis man ikke gav noget højere Pris for Roerne, risikerede man, at Roearbejdet gik ned. Man anførte, at hvis de ikke fik en Ordning meget hurtigt og ikke fik en klækkelig Forhøjelse, saa var der mange Roedyrkere, der i Stedet for at saa Roer vilde saa Korn, idet, sagde man, det Korn, der ikke er saaet nu, men som bliver saaet engang, og som skal høstes i Eftersommeren, kan man allerede nu sælge for 43 Kr. pr. Tønde.

Dette viser kun, at det er meget beklægtigt, at der arbejdes saa planløst, som der her arbejdes. Nu tager vi Sukkerordningen, den henhører under Handelsministeren; om nogen Tid skal vi have Kornordningen, og den henhører under Landbrugsministeren. De to Ting behandles hver for sig, og der er ingen samlet Plan over det hele. Hvis det, hvad jeg ganske vist tvivler paa, bedre kan betale sig at dyrke Korn end Roer med de Priser, der gives for Roer, er det efter min Mening et Tegn paa, at Kornprisen er for høj. Jeg mener for øvrigt, at det er skandaløst, at det tillades at tage de Priser paa Frihandelskorn, man har taget i Vinter, hvor de var helt oppe paa 60 Kr. pr. Tønde. Naar vi kommer til Kornloven, maa vi kigge lidt paa det Forhold, og jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg agter at benytte dette Argument fra Sukkerroedyrkerforeningens Overbestyrelse til at forlange en lavere Kornpris. Men jeg er paa den anden Side forberedt paa, at naar vi kommer til Kornloven, vil man fra det store Landbrugs Side komme og sige, at naar man tager Hensyn til Prisen paa Sukkerroer, maa vi have Kornprisen i Vejret, ellers kan det ikke betale sig at dyrke Korn. Det er en Svikmølle, der fortsætter, naar man opererer paa den Maade for at skabe sig højere Priser, selv om det ikke er nødvendigt.